

Arrest

nr. 153 639 van 30 september 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 25 januari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 november 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. BUGGENHOUT, die loco advocaat J. BELDÉ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 oktober 2009 diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 22 april 2010 werd de voormelde aanvraag ontvankelijk verklaard en werd de verzoekende partij in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 29 november 2012 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf op die op datum van 13.10.2009 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:
(...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 22.04.2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medische probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen. Er werden medische elementen aangehaald voor verzoekster die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 20.11.2012 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf.”

Inmiddels op 10 augustus 2012 diende de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 3 december 2012 werd de voormelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze procedure is gekend onder het rolnummer 118 717.

Eveneens op 3 december 2012 werd ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoekende partij verwijst naar het advies van de ambtenaar-geneesheer waarin wordt aangestipt dat de medische informatie niet werd geactualiseerd sedert de aanvraag van 2010. Zij betwist dit en stelt dat zij in augustus 2012 naar aanleiding van haar aanvraag om machtiging tot verblijf een bijkomend medisch stuk meedeelde waarmee de ambtenaar-geneesheer geen rekening houdt in het advies. Ze vervolgt dat uit het stuk van 2 augustus 2012 duidelijk blijkt dat, in tegenstelling tot wat de ambtenaar-geneesheer stelt in het advies, de aandoening niet behandeld en opgeheven is. Ze stelt dat ze tot op de dag van vandaag kampt met de nodige complicaties.

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Verzoekster bespreekt de verschillende motieven in haar middel waardoor zij aantoonde de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt geenszins aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoekster betwist dat de motivering afdoende is.

De Raad wijst er op dat het afdoende karakter van de motivering impliceert dat de motieven pertinent moeten zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moeten hebben, en dat ze draagkrachtig moeten zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (vaste rechtspraak Raad van State, zie onder meer RvS 15 juni 2011, nr. 213.855). Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

In casu blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekster bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet een medisch attest van 5 oktober 2009 van Dr. VDB, huisarts, heeft gevoegd. Op 7 oktober 2010 actualiseerde zij haar aanvraag door een medisch attest van 18 juni 2010 van Dr. VA, dienst heelkunde van het Jan Palfijn ziekenhuis toe te voegen. Met deze attesten werd rekening gehouden door de ambtenaar-geneesheer bij de beoordeling van de medische situatie van verzoekster.

De ambtenaar-geneesheer stelt in zijn advies van 20 november 2012 enerzijds, dat er een gebrek is aan actualisering van de medische informatie en anderzijds, dat hij het dossier toch kan beoordelen. Hij concludeert dat de aangegeven aandoening werd behandeld en opgeheven.

Waar verzoekster verwijst naar een medisch attest van 2 mei 2012, blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat zij dit als een buitengewone omstandigheid heeft ingeroepen naar aanleiding van een aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Dit wordt overigens bevestigd door verzoekster in haar middel. De procedure om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet is duidelijk te onderscheiden van de procedure om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het betreft twee afzonderlijke procedures met een verschillend toepassingsgebied, die ook een afzonderlijke beoordeling behoeven. Verzoekster kan dan ook niet voorhouden dat ze de intentie had om dit stuk te laten beoordelen in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Met haar betoog maakt verzoekster een schending van de aangevoerde motiveringsplicht niet aannemelijk.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU